

Autor: Dan Roodt

Bílí Jihoafričané se vydávají protestovat do ulic jen zřídka – místo toho raději svému rozhořčení dávají průchod na Twitteru a Facebooku. Přesto ale při takzvaném **#BlackMonday** 30. října 2017 došlo ke spontánní vlně protestů – ve velkoměstech, vesnicích či ve školách. Farmáři svými dodávkami a traktory zablokovali silnice. Všichni byli oblečeni ve smuteční černé, aby tak připomněli narůstající počty bělošských farmářů, kteří se každoročně stanou oběťmi vražd. Jihoafričané pochodovali, blokovali a protestovali, ale především se hromadně modlili, na kolenou v gestu poslušnosti křesťanskému Bohu.

Zde je video zachycující protest:

Všechno to začalo minulého úterý 24. října. Toho dne byl ve svém domě nedaleko vinařského města Stellenbosch zastřelen další farmář, sedmačtyřicetiletý Joubert Conradie, po kterém zůstala jeho vdova Marlene, patnáctiletý syn a o čtyři roky mladší dcera. Jeho soused jménem Chris Loubser natočil emotivní Whatsapp video, které rozeslal 15 svým přátelům s tím, že by příští pondělí měli všichni obléct černou. Video se začalo virálně šířit a obléct černou slibovaly další desítky tisíc lidí. A tak se zrodil hashtag **#BlackMonday** a jeho afrikánská podoba **#SwartMaandag**, který vyústil v den masivních spontánních protestů o šest dní později.

V předvečer černého pondělí můj přítel, populární zpěvák **Steve Hofmeyr**, zveřejnil video, v němž vyzval lidi, aby se připojili k protestům. Během půl hodiny mělo video 50 000 zhlédnutí a bylo 8 500 krát sdíleno. Aktuálně je to 47 000 sdílení a 650 000 zhlédnutí.

Retweetnula jej dokonce i Ann Coulterová a o strašlivé situaci našich farmářů se zmínila také slavná britská sloupkařka Katie Hopkinsová. Brutální a sadistické vraždění farmářů, tolik let v zásadě ignorované, se rázem dostalo do centra pozornosti světa.

Vlna se ze sociálních médií přelila i do těch tradičních. Normálně liberální afrikánské noviny *Beeld* dokonce v pondělí nahradily svou červenou tiráž černou verzí v projevu solidarity se svou čtenářskou obcí v Pretorii. Beznadějný jihoafrický policejní ministr Fikile Mbalula, o němž zpravidla slyšíme jen tehdy, když přijme dar luxusní dovolené, zaplacené nějakým bezskrupulózním byznysmenem, byl nucen vydat polovičaté veřejné prohlášení, v němž odsoudil „všechny vraždy“. Na rostoucí masové hnutí musely reagovat i politické strany. *Plaasmoorde* neboli „vraždy farmářů“ se staly novým celosvětově známým afrikánským termínem, když na této pozici slovo vystřídal *apartheid*.

Liberálové a levice se spontánní výlev hněvu a truchlení pokusili zdiskreditovat jako „rasismus“ a „touhu po návratu k bělošské nadřazenosti“. Běloši totiž nemají pociťovat nic zvláštního ke svým příbuzným, které masakrují na venkově - ne, namísto toho mají truchlit pro „všech 19 000“ obětí vražd, k nimž v Jižní Africe každoročně dojde, z nichž velká část umírá v černošských ghettech následkem války gangů nebo konzumace alkoholu.

Levicová indicko-jiohafrická novinářka Ranjeni Munusamyová pojmenovala svůj článek o protestu „**#BlackMonday was the reboot of the white right,**“ (Černé pondělí bylo obrozením bílé pravice). Dospěla v něm k závěru, že „bělošský nacionalismus by neměl dostat žádný prostor v našem už tak těžce sužovaném národě“.

Média hltavě číhala na sebemenší náznak „rasismu“, dokázala však přijít jen s fotkami původní jihoafrické vlajky a starou hymnou. Typický tak byl přístup sloupkaře Toma Eatona, který **napsal**, že „pokud máte starou jihoafrickou vlajku, jste buď pěkný šmejda - nebo pitomec“. Její veřejné vystavování už se pak samozřejmě rovná nacismu. Totéž platí **také o zpěvu** naší někdejší hymny „**Die Stem**“ neboli „Volání [Jižní Afriky]“. Zpívat o „nadějně budoucnosti a slavné minulosti“ je tedy v naší zemi nově rasistické.

Jednu světlovlasou ženu v motorkářské bundě s miniaturou původní vlajky vyzpovídali liberální novináři z News24, největšího webu vlivné skupiny Naspers. Následujícího rána jsem si pustil liberální talk show Radio 702, již jsem si kvůli nekonečným výpadům proti „bělošské privilegovanosti a rasismu“ v duchu překřtil na „702 Rádio nenávisti“. Místo návrhů nějaké reakce na kritickou situaci našich farmářů, kteří jsou terčem formy genocidy, se 702 zamýšlelo nad tím, zda by stará vlajka a „Die Stem“ měly být postihovány trestem vězení „jako v Německu“. Mulatský (*colored*) moderátor Eusebius McKaiser, který mi kdysi odmítl

podat ruku, protože jsem běloch, dodal, že „kdo v této zemi protestuje se starou vlajkou, se chová stejně jako Němec, který by pochodoval v Izraeli s hákovým křížem“ – jako bychom snad černochoy utiskovali, a nebyli vražděni jejich rukama.

Jen pár dní před osudnou vraždou Jouberta Conradieho náš policejní ministr zveřejnil každoroční statistiky zločinnosti, které ukazují prudký nárůst počtu vražd a především přepadení řidičů v autech. Vraždy farmářů, jejichž počet se zvýšil ještě výrazněji, jsou v těchto datech skryty. Jak ale zveřejnila strana Freedom Front Plus a web FreeWestMedia,

...podle údajů z loňska došlo k 74 vraždám a 638 útokům na farmách. Počet vražd na farmách se zvýšil o 27,5% a útoků o 22,9%.

Jelikož už v zemi zbývá jen asi 20 tisíc farmářů, jde o astronomická čísla. Freedom Front Plus musela porušit parlamentní předpisy o ochraně dat, aby je dostala na veřejnost.

Protesty #BlackMonday podle mého mínění proměnily situaci v zemi. Až dosud totiž žila černošská elita a jejich bílí liberální propagandisté v přesvědčení, že prostřednictvím masivních propagandistických kampaní vlády ANC a mainstreamových médií mají bělošské a především afrikánské veřejné mínění pevně pod kontrolou. Skupinky bělochů, kteří si troufli postavit se na odpor, se dosud cítily izolované a rozdělené, bez kontaktu s masou obyčejných bělochů, kteří se v nepřátelském prostředí snaží nějak přežít.

To se ale zjevně změnilo. Za ještě hodnotnější než celosvětovou publicitu osobně považuji vědomí společenství a solidarity, které tyto protesty probudily a upevnily. Většina bělochů si jasně uvědomuje, že vláda „vládne“ jen nominálně a nijak je ochránit nehodlá. Jihoafrické vládě na vraždách búrských farmářů – a vlastně ani nikoho jiného – příliš nezáleží, a protesty jasně ukázaly, jak moc jí lidé nevěří. Proto začínají stále častěji hledat ochranu u své rodiny, sousedů a přátel. A tak se v obležení černých vrahů farmářů a lupičů aut před našima očima znovu ustavuje tolik hanobený afrikánský „volk“.

Ve své hysterické reakci proti staré „Princově vlajce“, jejíž tradice sahá až do prvního holandského města osvobozeného v roce 1572 z pod nadvlády španělské říše, kterým bylo Den Briel, režim a média tomuto mocnému symbolu jen přidaly na síle. Právě pod touto zástavou někdejší Jihoafrické obranné síly překročily na konci 70. let angolskou hranici, aby otevřeně konfrontovaly nepřátelské sovětské a kubánské síly. „Die Stem“ se zpívá na afrikánských kulturních festivalech po celé Jižní Africe, navzdory snahám o její zákaz. Pod vedením neúnavného Steva Hofmeyra, jehož popularita neustále roste, se tak pomalu blížíme baltskému scénáři „zpívající revoluce“, když se lidé i přes neustálý příval urážek „rasismem“ a „bělošským supremacismem“ odmítají vzdát svého vlasteneckého dědictví.

Bitevní linie tak byly v Jižní Africe přinejmenším symbolicky jasně načrtnuty. **Dokonce i kdysi apatičtí běloši dnes otevřeně říkají: „Takhle to dál jít nemůže“. Korupce a násilí zbavily „stát černošské emancipace“ Nelsona Mandely veškeré legitimacy.** Na

#BlackMonday (Černé pondělí) bylo největším protestem jihoafrických bělochů za celá desetiletí | 4

Facebooku i mezi sebou už lidé otevřeně mluví o daňové revoltě.

#BlackMonday se může stát milníkem moderních dějin naší země. Ironií osudu si museli běloši obléct černou, aby si uvědomili svou identitu utlačované skupiny. Z černé se tak stala nová bílá.

Úvaha Dana Roodta **#BlackMonday Was South Africa's Biggest White Protest in Decades** vyšel na stránkách American Renaissance 1. listopadu 2017.